

REDACTIA

Arad, Deak Perenc-utca nr. 50.

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 "
pe 1/4 an 5 "
pe o luna 2 "
Neril de Duminică pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franco.
Manuscrisuri nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Perenc-utca nr. 50

INSERTIUNILE:

de un sir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și insertiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 508

Bortorii nefrancați nu se primesc

FIE PACE!

Cine strică bunăînțelegere dintre frații de același neam, păcat mare săvârșește. Pentru că de nimic nu avem noi Români necesitate mai mare, ca de bunăînțelegere, după-cum tot așa de adevărat este, că nimic nu ne strică mai mult de cât cearta... Mai ales când ea nu este incidentală, ci dusă, așa zicând, după un anume sistem și cu vedite tendențe. Ca de pildă cearta pe chestia confesională.

Cititorii noștri ne sunt martori, că unde am văzut că cine-va cultivă ori provoacă asemenea certuri, n'am întârziat a ne exprima regretul, când a trebuit chiar indignarea, și tot-deauna desaprobară! N'am cruțat, în privința asta, vladic, nu preot ori chiar simplu căștan, ci dacă am văzut că umblă pe căi cari duc nu la întărirea vre-unei biserici, ci la destrămarea neamului, ne-am exprimat dorința ca să se pună capăt acestor mizerii în sinul poporului român.

Se înțelege, că ni-am făcut astfel dușmani. Frații dela Blaj ne vor fi tacsat de multe ori «organ ortodox», ear cel dela Sibiu ne vor fi învinuit că «făcăm chestii de celor dela Blaj». Așa și în floarea etajului, în această privință.

Noi am mers însă înainte și căutând să exprimăm numai ceea-ce este în gândul fiecărui bun Român: dorința pentru pace și solidară luptă, am desarmat azi pe unul, mâne pe altul dintre acuzatori. Nici nu se mai încumătă vre-unul să tragă la îndoiala că facem mai presus de toate politica națională, după-cum și chestiile confesionale le privim și judecăm în primul rând din punct de vedere național!

Principiul acesta ne face să luăm azi cuvântul și să ne rostim asupra unei gingașe afaceri, petrecută la Sibiu, în metropola ortodoxă.

Eată ce ni-se scrie adică din loc

competent și cu insistență ni-se cere să aducem în publicitate:

«La 29 Octomvrie c. în ședința comitetului «Asociațiunei» presidentul Șuluțiu, a propus, ca — din incidentul așezării petrei fundamentale la Casa Națională — să se facă sântirea apei și anume prin cei doi parochi — ppopi ai Sibiului, cel unit și cel neunit — și să rămânem astfel credincioși părinteștilor noastre obiceiuri, începând toate cu D-zeu...»

«Ce să vezi însă? Se ridică archimandritul Pușcariu, fostul v.-president al «Asociațiunei» și declară sus și tare, că una ca aceasta nu se poate. Nu se poate, ca unitul să servească împreună cu unitul... De aci s'a născut o tristă gălăgie, urmarea căreia a fost, că dl Șuluțiu s'a văzut necesitat a-și retrage propunerea și astfel sfințirea apei și tot ceremonialul și părinteștile usuri, au rămas în baltă.»

Prea Cuvioșia Sa dl archimandrit Pușcariu desigur nu va trage la îndoială că în jurul ziarului nostru sunt bun și convinși ortodocși. Și sunt și mulți. A putut s'o vada asta atât P. C. Sa cât și I. P. S. Sa Mitropolitul ortodox, cu prilejul Congresului național bisericesc din anul acesta.

Credem însă că nici unul dintre acești ortodocși nu ne va desminti când zicem, că nici simțul religios nici mai ales cel național nu impunea d-lui archimandrit atitudinea observată față de propunerea d-lui Șuluț. Ba dincontră: și una și alta ar fi reclamat ca propunerea vice-presidentului Asociațiunei să fie primită unanim și dela centru să se dea pildă cum are să se facă și la periferii!

Noi înțelegem ca frații noștri din Sibiu să fie jeloși de a păstra orașul lor caracterul de catedrală ortodoxă. Casa Națională se ridică însă cu scop de a înălța altarul culturii românești care d'opotrivă trebuie să se ra-

zime pe ambele biserici române. Ori mai bine: Românii de ambele confesiuni să-și dea întâlnire, în dragoste deplină, sub ilamura Asociațiunei!

I-s'a făcut deci nu d-lui vice-president al «Asociațiunei» un neajuns, ci fraților greco-catolici li-s'a adus o jignire. Ceea-ce e de reprobabil, din toate punctele de vedere. Căci interesul cel mare național cere să căutăm punctele de întâlnire între elementele bune ale neamului, ear nu să se provoace susceptibilități, isvor al multor neînțelegeri dureroase.

Noi nu aprobăm ca un preot greco-catolic român să servească alături de preoții catolici (unguri ori nemți), și coloanele ziarului nostru sunt mărturie că n'am întârziat a combate pe frații cari comit astfel de esces de zel catolic. Nu știm să existe însă vre-un canon, care să oprească pe preotul român ortodox român a slugi lui D-zeu alături de fratele său greco-catolic. Și știm o mie și o sută de motive naționale cari cer imperios să se rupă odată ghiata asta și mai ales preoții noștri să nu uite pe un singur moment că înainte de toate sunt Români, și că nici lui D-zeu nu-i poate fi plăcut servitorul său care face deosebire între irate și frate...

Frații ortodocși dela Sibiu să nu uite că preotul greco-catolic Dr. V. Lucaciu a predicat de pe amvonul bisericii ortodoxe (Sf. George) din București, ceea-ce desigur nu tolera nici chiar Mitropolitul Ghenadie, nici guvernul conservator de pe atunci, dacă în chestii de ortodoxie ar fi avut ideile P. Cuviosului archimandrit Dr. Pușcariu.

Să ne desbrăcăm odată de intoleranța confesională, că altfel ajungem să se facă în numele lui D-zeu fapte cari din punct de vedere național sunt păcate neiertate.

Sentința dela Kisinev s'a dat în ziua de 21 Decembrie. Greșin, autorul principal al tulburărilor antiovierești, a fost osândit la 7 ani temniță grea, ear Marciuk, acuzat și el cu omor și îndemn la răsccoală, a fost asândit la 5 ani temniță. Alți 22 acuzați au fost osândiți la câte 1—2 ani temniță; unul alt acuzat i-s'au dat 6 luni închisoare ear 12 acuzați au fost achistați. D'asemeni au fost osândiți toți la suportarea cheltuielilor procesului.

Tisza își pregătește calea pentru dizolvare. Se anunță din isvor autorizat, că fișpanul dr. Kramolin Viktor (fostul procuror care a pornit goană încontra Slovacilor) din Nyitra, dr. Hagara Viktor, dela Bereg și Iankovich László din Zala, au fost concediați ear în locul lor s'au numit Beöthy Pál la Bereg, Hertelendy László la Zala și Turóczy Vilmos la Nyitra. D'asemeni a fost numit fișpan la Dobriștin Domahidy Elemér (deputat) ear la Maramureș baronul Perényi Zsigmond, în locul lui Rosvin, care se duce guvernor la Fiume,

Contele Apponyi, după cum se scrie, îndată după sărbători, se va duce la Jászberény, pentru a da seamă abogatorilor săi de întreaga-i activitate politică în aceste din urmă șase luni. Prilejul acesta aderent și îl vor folosi să facă manifestațiuni sgomotoase la adresa... oratorului, că atâta a mai rămas din Apponyi. Incolo, cu politica, a scrisit-o rău. Toți deputații apponyști vor însoși pe șeful lor la Jászberény.

ADAOSELE PERSONALE...

În ședința dela 21 c. a Dietei ministrul de finanțe a depus la biurou proiectul de lege privitor la adaosele personale ale funcționarilor de stat.

Nu va amâna deci nici Tisza până să se facă un proiect care să cuprindă îmbunătățirea și a salariilor funcționarilor comitatelor, comunelor și ai

Ce sunt dorințele?

de PIERE LOTTI.

I.

În fundul unei curți, în niște odăițe mici și modeste, locuiau împreună mama, fata și o rudenie mai bătrână, adică o mătușe pe care o luase la ele.

Fata era încă foarte tinără; abea împlinise optsprezece ani, prin urmare era în floarea etajei, pe când în urma unor triste evenimente, devenira atât de sărace, încât au fost silit să se retragă într'un colțisor al casei părintești, ear restul frumosei zidiri — partea dela stradă — s'o închirieze străinilor.

Într'un proces nefericit perdură până și prețioasele mobile din timpurile bune, așa dară fură silit a-și împetriza mica odăiță cu resturi: relicvii dela bunica, niște anticități găsite prin magazinul de vechituri. Erau deja mulți ani de când trăiau toate tref împreună în această odăiță, care deși era mizerabilă, totuși le era drag de ea, multe și lungi seri de iarnă petrecură la același foc și la aceeași lampă. Te simțai bine în această intimitate familiară. Se părea că te afli într'o mânăstire, însă nu tocmai așa de izolată — fiind-că prin fereastră cu perdele simple de mousselin, puteai privi într'o curte frumoasă și luminoasă, a cărei zid ce o înconjură era îmbrăcat ca într'o manta, cu răsura și viță sălbatecă.

Își uitara de conformitatea și lăscul de odinioară, erau fericite dar, în modesta lor locuință, când într'o zi o veste mult amară le consternă cu desăvârșire:

Vecinul lor voia să-și reedifice casa la două etajuri; un zid înalt se va ridica în apropierea ferestrei lor, răpindu-le astfel atât soarele cât și aerul.

Și durere, nu aveau nici un mijloc, pentru a înconjura această nefericire și erau mai desperate acum, decât atunci când își perdură întreaga avere. Ca să cumpere casa vecinului, nici nu se puteau gândi la așa ceva, dacă ar fi fost timpurile de odinioară, ușor ar fi putut face lucrul acesta! Însă așa sărace precum erau acum, nu era alta de făcut decât să se supue sorței.

II.

Pietrile se ridicau tot una câte una. Cele tref femei priveau cu groază, cum zidul creștea din ce în ce mai mult. O liniște jalnică domnea în mica odăiță, și cum zidul se ridica tot mai mult, cu atât devenea din zi în zi, tot mai tristă și mai întunecoasă.

Și s'ar crede, că acest părete care se înălța mereu, ar fi în stare să le acopere frumosul cer albastru sau norișorii aurii, ce să reflectat pe zidul vechi de odinioară, împodobit cu verdețea...

În decursul de o lună, zidarii își îndeplinară lucrul; era o suprafață plană de cărămizi colorate cu o vâpșea sură și încă

de nuanță închisă, mohorită ca cerul de Noemvrie; a cărei reflex arunca o umbră asupra trandafirilor din curte, dându-le astfel o culoare verde veștedă.

Razele soarelui de Iunie și Iulie, pătrundeau ș'acum în mica odăiță, însă nu așa de timpuriu ca de obicei, ear seara dispăreau mai în grabă; amurgul de toamnă se ivea mai curind cu un ceas, lăsând în urma lui un gol ș'o jale adâncă. Astfel treceau rind pe rind, zile, luni, anotimpuri...

Când pe însărate, cele tref femei încetau d'a mai împleți sau coase, atunci tinera fată, care în curind nu va mai fi tinără, privea adese-ori spre acel zid, ce acum îi suplinea cerul. Contempla de obicei, coroana tufșului de răsura, ce-și întindea ramurile pe zidul sur din fundul curții și-și da silința să se împace cu idea, că acesta va fi cerul ei, însă un cer care era cu mult mai jos și mai aproape, ca cel adevărat.

De un timp încoace sperau o moștenire, și când ședeau la masa lor de lucru, la lumina lampei, vorbeau despre ea, ca de o zină din povești, căci li-se părea încă foarte departe.

Dacă ar căpăta această moștenire din America, atunci la tot casul, ar cumpăra casa vecinului, ar lăsa să se dărime zidul, încă nou, dând astfel curței vechea înfățișare, și draguțului tufș de trandafir soarele de odinioară. Ah, să dărime acel zid

— aceasta era ideea ficsă și unica ei dorință pe pământ.

Atunbi bătrâna mătușe obicînuia să zică:

„A, iubitele mele, dacă ași mai trăi atât, să împart cu voi acele zile frumoase!“

În decursul timpului, o ploaie împodobii zidul cu deseme mohorite, ce-ți făceau o impresie rea văzându-le. Să păreau că sunt contururile umbrei unei paseri plutoare, și tinera fată sa zi de zi și le privea ceasuri îndelungate.

III.

Odată — într'o primăvară călduroasă, când trandafirii în ciuda zidului întunecos, înfloriră mai bogat și mai de timpuriu ca de obicei, se ivi în această curte un tinăr bărbat, și în câte-va seri luă loc la masa celor tref dame. Se opri în treacăt în acest oraș, unde fu recomandat de prietini, căci sigur se gădea la însurătoare. Era frumos, și n'fața lui brună, desmerdată de vânturile mării, avea o expresie de mândrie.

Totuși, svonul moștenirii îi păru o chimera, ear pe tinera fată, a cărei ten deveni palid din lipsa luminei, o găsi prea săracă. Se depărta deci fără a se mai reîntoarce, cu toate că un timp oare-care, intrupă aci soarele, puterea și viețea — ear fata care se ținea a fi mireasa lui, credea că aceasta depărtare îi va cauza moartea, suferea însă fără a să plânga cui-va.

diferitelor confesiuni, ci se vede că de silă s'a supus și a presintat Dietei un proiect de lege care votându-se, bine înțeles că Tisza va deveni popular... Nu e glumă adică să sporești leafa funcționarilor; fusese însă glumă când Tisza esita. Eată, acum se execută. Se vede că își prepară — disolvarea Dietei ori mai bine: *nouile alegeri*. Dacă se presinta adică la alegeri fără a-i mulțumi pe funcționarii de stat, desigur că aceștia îi făceau șotia la alegeri... Așa însă, mulțumindu-i, a scăpat de o grije mare.

Proiectul presintat de Lukács cuprinde următoarele dispoziții cardinale: 1) așa zisele *adaose personale* vor avea caracterul lefei regulate, cresc deci în raport cu anii de serviciu și 2) aceste adaose sunt așa combinate, că vor fi ajutați îndeosebi *micii funcționari!*

N'avem ce zice: combinația e bună. Tisza, despre care se tot zicea că nu caută popularitate, eată, nu esită a căuta să atragă spre dînsul masa intelectualilor maghiari, căci cei mai mulți Unguri cu carte, se știe, din bugetul statului trăesc. Mărind acum leafa îndeosebi a micilor funcționari, bine înțeles că Tisza va putea compta pe — voturile lor.

Tisza știe cum se prind — vrăbiile.

DIN DIETĂ.

Budapesta, 22 Decembrie.

Discuția generală a proiectului militar eră a fost terminată. Ultimul orator a fost kossuthistul *Ráth Endre*, care însă a fost de scurtă răsuflare și în chipul acesta președintele *Jakabffy* a ajuns fericirea, pe care trei guverne înzădar au așteptat-o, de a enunța:

— Nefind mai mulți oratori înscrisi, închid discuția generală.

Dar firește asta încă nu înseamnă totul, abea acum vine rëndul discursurilor de încheiere, și aci încă se pot cheltui potop de vorbe.

Ministrul de honvezi *Nyiri* a luat apoi cuvântul și a făcut responsabili pe ugroniști pentru urmările obstrucției. S'a băgat și în politica de naționalități, advertisând opoziția, să nu dea exemple, naționalităților, cari azi stau în pasivitate și cari mâne luând curagiu de rezultatul micului grup de obstrucționisti, vor veni în Dieta maghiară și vor împedea munca națio-

nală, ba vor putea ataca chiar constituția. Nu știm acum insultat-a ministrul de honvezi naționalitățile atribuindu-le tendențe că ei ar dori să împedea munca națională, ori dovedit-a că «munca națională» este ceva cari provoacă naționalitățile în mod firesc în contra ei, că munca națională cu un cuvânt e ceva păcătoșenie. Eată ce se întâmplă, când cătana s'apucă de politică.

După ministrul de honvezi a urmat cunoscutul gură spartă: *Polónyi*, care s'a încăerat cu *Holló*, *Bartha*, *Szatmári Móricz*, etc. căutându-și fiecare cinstea la celalalt. Ce-or fi găsit — nu știm.

DIN ROMÂNIA.

Inaugurarea școlii de menaj „Principesa Maria” s'a făcut Sâmbătă cu distincă solemnitate. Au asistat dl Spiru Haret, ministru al instrucției, dl G. Adamescu, secretarul general al ministerului, reprezentanții autorităților cale și numeroși profesori.

După oficierea unui serviciu divin, dl ministru Sp. Haret a mulțumit A. S. R. Principesei Maria pentru înființarea școlii, demonstrând și importanța pe care o are. Dl ministru a arătat apoi cu prisosință solicitudinea grațioasei noastre Principese pentru nevoile poporului român și la urmă a făcut apel la corpul profesoral al școlii, ca să-și îndeplinească datoria ce au către această nouă instituțiune.

A propus a se trimite o telegramă de mulțumire A. S. R. Principesei Maria la Coburg.

Telegrama a fost redactată imediat și semnată de dl ministru și de întreaga asistență.

După acestea, asistenții au vizitat apartamentele școlii. D-na Porfiriu, directoarea școlii, a ținut de asemenea o scurtă cuvîntare, demonstrând necesitatea acestei instituțiuni și apoi laudînd donațiunea făcută de A. S. Regală.

La orele 11 dimineața s'a dat un banchet la care s'au ridicat mai multe toast pentru M. S. Regele și pentru familia regală.

Cu această ocaziune dl ministru a vizitat în cursul zilei mai multe școli din Iași, iar după amiază Universitatea.

Și anii monotonii își luau mersul lor liniștit și neobosit. Așa trecură, cinci, zece cincisprezece!

Jovialitatea tinerei și sormanet fete, rînd pe rînd dispăru cu totul, mamei i-a nins pe creștet, bîtrîna mătuse se corogi cu totul; era de optzeci de ani, capul îi tremura; acum ca și atunci, locul ei de predilecție era lângă fereastră, pe un fotel vechi, pălit de vremuri; profilul ei venerabil ieșea la iveală pe lângă zidul uniform pe care ș'acum se mai zăreau încă brazdele negri în formă de paseri.

Inchisă între ziduri, ziduri nemiloase, îmbătrâniră toate trei. Până și tușișul de trandafir îmbătrâni, numai tinerele mlađite, răsărite din rădăcină, păreau că 'ntineresc în fie-care primăvară.

„Ah, sormanete mele”, zicea mătusa cu aceeași voce trăgănată, „d'ăși mai ajunge încă odată acel timp!” Și cu mâna slabă și șoșoasă, arăta amenințător cătră zidul monstruos.

IV.

Murise de zecce ani, lăsând astfel un gol fără de margini, în mica odaie de locuit. O plâneră mult, ca pe o bunică iubită, mai ales, când într-o bună zi le sosi totuși moștenirea, la care nici nu se mai gândeau și prin care se îmbunătăți pe deplin soarta celor două femei.

Fata, care era acum bîtrână — căci avea 40 de ani — se simțea că 'ntinereste, vîzîndu-se iarăși în posesia unei averi atât de mari.

De sine se 'nțelege, puteau acum abziice chirișilor de cătră stradă și să se arangeze din nou după conformitatea și luxul de odinioară, și cu toate acestea n'o făceau, era un „ce” care le lega de mica odaie — amintiri din timpurile mizeriei — ș'apoi îndată ce se va dărîma zidul urgisit, se va face lumină, raze vii, strălucitoare, vor pătrunde earăși, prin fereastra cu perdele de mausselin.

În fine s'a 'ntâmpat; zidul s'a distrus, ceea-cc de două-zeci de ani a dorit-o mereu! Îl vîzură căzînd într-o zi de April, pe când adia primul zefir, în primele seri mai lungi. Le-a trecut repede timpul, cum își înălța ramurile spre cer. Totuși, în locul bucuriei la care se așteptau, le prodomina o genă inesplicabilă. Le părea prea multă lumină de-odată în micul lor salon, un lustru trist, un gol îngrozitor, o mare, mare schimbare...

Și în seara zilei a doua, când lucrul fu terminat, muncitorii se depărtară și liniștea se restabili, atunci se așezară iarăși la măsura lor, mama și fata, se mirau, cum de era așa lumină și puteau cina fără a avea lipsă de lampă.

Ca în timpurile de mult trecute, puteau privi din nou în curte, la tușișul de răsură, cum își înălța ramurile spre cer. Totuși, în locul bucuriei la care se așteptau, le prodomina o genă inesplicabilă. Le părea prea multă lumină de-odată în micul lor salon, un lustru trist, un gol îngrozitor, o mare, mare schimbare...

Nu aflau cuvînte în fața visului lor îndeplinit; adîncite într-o melancolie din

— Serbare. Cu ocazia zilei Sf. Nicolae, s'a serbat Sâmbătă dimineața hramul bisericii S. Nicolae din Șelari.

Ca în toți anii M. S. Regele a asistat la oficierea serviciului divin, pentru care scop primăria capitalei a povozat calea Victoriei și str. Doamnei până la biserică.

M. S. Regele a sosit la orele 10 dim. la biserică, însoțit de dl colonel adjutant Gratzowsky. Biserica a fost literalmente plină de credincioși.

Au mai asistat d-nii C. F. Robescu primarul Capitalei, Saita prefectul poliției, P. Gîrboviceanu administratorul casei bisericilor, episcopii bisericești, etc.

Serviciul divin a fost oficiat de P. S. S. Timuș episcopul de Argeș și de preoții bisericii. În tot timpul slujbei a cântat corul seminarului central dirigit de d. Teodorescu.

La orele 11 terminându-se serviciul divin, M. S. Regele a părăsit sfîntul locaș exprîmîndu-și mulțumirea că biserica a fost așa de bine restaurată.

Din Camera României.

(Urmare)

La redeschiderea ședinței, orele 4.45

D. V. Lascar, ministru de interne, zice că a luat cuvîntul ca să răspundă la căte-va din afirmațiunile și ideile conservatorilor.

În discursul d-sale de ieri d. Filipescu a zis că acum trei ani partidul liberal era plin de viață și vigoare și că entuziasmul de acum trei ani a scăzut. D-sa se înșală. Acum suntem mai vigoșoși și mai strîns uniți de cât ori-când, în împlinirea datoriei noastre. (Aplause)

D. Filipescu a mai susținut că în proiectul pentru reorganizarea comunei rurale, ne-am desmînti principiile, și am împrumuta ideile conservatoare. Această afirmație este deasemenea neexactă. În ce privește reorganizarea comunală, fiind-că de acest proiect ne-a vorbit d. Filipescu, n'am contrazis un singur punct din programul nostru. În tot-d-a-una principiile partidului liberal au fost ca fie-care sat să fie o comună și primarul să fie un magistrat. D. Filipescu zicînd că s'a călcat în picioare aceste principii, dovedește că nu cunoaște nici istoria partidului liberal, nici principiile sale, cari au fost în tot-d-a-una ca locuitorii să fie stăpîni pe interesele lor. (Aplause)

În ce privește atribuțiunile primarului, noi am înțeles în tot-d-a-una că primarul să nu fie un agent pus la discrețiunea ministrului, ci un magistrat independent și conștient. Ne-am atins noi de aceste principii? Nu.

Chestiunea razei comunale este secundară, și dacă le-am mîrit aceasta e o consecuență. Marele Kogălniceanu fixase la 1864 numărul locuitorilor contribuabili dintr-o comună la 100 cel puțin. Apoi Ioan Brătianu a ridicat la 200 numărul minim de contribuabili dintr-o comună rurală. Rosetti, marele democrat, în 1878, a vrut să

ce în ce mai puternică, ședeau aci tăcute, fără a atinge mîncarea ce li-se aduse pe masă.

Și din când în când, o durere de primătoare se lăsă în inimile lor, o jale adîncă, un dor fără de speranță ce te cuprinde după un mort.

Când mama băgă de seamă că ochii ficei sale se umplură de lacrimi, tradîndu-și astfel gândurile ce le preocupau reciproc, zise:

„S'ar putea... reedifica, eu cred că s'ar putea încerca; nu-i așa?... S'ar putea face întocmai ca celalalt...”

„M'am gîndit și eu la lucrul asta”, răspuse fata, „însă nu... știi tu, n'ar fi același!”

Ah, Dumnezeu cum era posibil așa ceva? Cum a putut hotărî distrugerea acestui vechi prietin, în a cărui prezență îi apăru într-o primăvară o frumoasă figură de bărbat și în atâtea ierni d'arîndul, profilul venerabil al bătrînel mătuse moarte! Și 'i mai veni în minte acele deseme bizare pe cari — nici-odată, nici-odată, nu le va mai vedea.

Atunci de-odată, îi pătrunse inima, o durere inesplicabilă și plînsu cu lacrimi amarul zidul, pe care a ei voință l-a distrus... Trad. de: Eugenia Pinciu.

ridice la 300 numărul contribuabililor. Dacă ne înșelăm acum realizînd acest proiect, dați-ne voe să ne înșelăm cu Ion Brătianu și Rosetti. (Aplause.)

Vrem să desființăm legea dela 1864 a lui Lascar Catargi, care dădea drept proprietarului să facă parte din consiliul comunal rural. Nu e prin urmare nici o chestie de principii contrazise.

Dar d. Filipescu zice că s'au luat atribuțiunile primarului. Principiul liberel este ca primarul să aibă numai atribuțiunile comunale locale, iar nu atribuțiunile de Stat. Acestea erau ideile lui Kogălniceanu, care nu vroia ca primarul să fie un funcționar al Statului. Nu d. Teodor Rosetti, ci un liberal a avut onoarea de a avea aceste idei și ceea-ce n'a putut face Kogălniceanu, facem noi astă-zi. Încă odată, n'avem cuvînt să spunem că ne-am călcat principiile, căci noi nu trăim din capitalul intelectual al amicilor d-lui Filipescu. (Aplause.)

Suntem datori să ne apărăm principiile atunci când le atacă!

Dar ce am făcut noi? În loc de 3000 de comune rurale, redîndu-le vechiul statul satul, am creat 11.000 de centre noi, redîndu-le viața publică. (Aplause.)

D. Filipescu ne-a mai susținut că prin proiectul de lege al d-lui D. Protopopescu am vrea să transformăm proprietatea mare în cărel vrășmași suntem. Dar nu e adevărat. Nu suntem vrășmași proprietății mari. Ne dăm seama de rolul ei însemnat în Stat. Aceasta nu înseamnă însă că nu are aceeași însemnătate proprietatea medie și cea mijlocie. D. T. Ionescu a discutat și d-sa această chestiune și s'a arătat dușman al Casei Rurale. Nu e locul să discutăm aci Casa Rurală. Esențialul este să constatăm marea și constanta solicitudinea partidului liberal pentru țărînimă. Nu ne este indiferent dacă țărînimă este sau nu exploatat. (Aplause.)

Revenînd la discursul d-lui Filipescu, d-sa zicea că este conservator pentru că sunt semne că împrejurări grele se anunță. Dar tocmai de aceea eu sunt liberal! În fața unor evenimente grele, trebuie să nu mai existe asupritorii și asupriții! (Aplause)

D. Take Ionescu a făcut teoria partidelor politice. Trebuie să ne succedăm la putere, de sigur, pentru ca să asigurăm dezvoltarea și întărirea Statului. Sunt de acord. Rămîne însă de văzut dacă și unii și alții lucrăm conform ideilor și principiilor noastre. Să vedem dacă nu cum-va în opoziție ne servim de facțiuni politice cari nu răspund firmei partidului. (Aplause)

Ați văzut cu căta căldură a apărut d. Take Ionescu guvernarea lor de 15 luni. Dacă l'am crede, tot ceea-ce am făcut noi a fost conceput de dlor, dacă nu altfel, cel puțin în intenție (risete). Dar nu e nimic adevărat. În dosarele ministerelor nu a rămas nici o urmă despre preținsele dlor concepțiuni.

Dar ce n'au făcut d-nii conservatori? Nu știu, dar știu că e un lucru care l'au făcut. În anul teribil de criză, când însăși independența noastră economică era amenințată, dl Ionescu a făcut un raport la consiliul de ministri în care 'și expunea programul său de acțiune în fața crizei, și care consta din vinderea disponibilității Statului, vinderea acțiunilor Băncii Naționale, a serviciului maritim, terenurilor petrolifere, etc. D-sa și-a terminat raportul spunînd că desfide pe ori cine de a găsi un alt mijloc de a trece peste dificultățile financiare.

Când nu te-ai ocupat decât de un singur lucru, să vinzi, înseamnă că ai căzut că țeara a dat faliment, și ai scos la miază averea ei. Dar nu țeara dăduse faliment, dăduse faliment știința d-voastră de guvernare! (Aplause)

Dar politica d-voastră financiară consta în a trimite în străinătate samsari de a lăsa mîna pentru a găsi, în ori-ce condiții, noi împrumuturi.

În acest timp noi, cu șeful nostru Dim. Sturdza vă spuneam: „Faceți un comit, noi vă vom ajuta, căci punem interesul țerei, mai presus de interesele de partid!” (Aplause)

Dar în politica economică? Ne împrumutăm că n'am aplicat legea minelor. Dar d-voastră cum ați aplicat-o. M'am interesat la ministerul domeniilor și am văzut falimentul d-voastră regulament, care era deosebit de trist, fără să se poată alcătui. Dar terenurile petrolifere cele mai bogate cari le ați acordat partizanilor d-voastră, cari n'aveau nici o centimă pentru a le exploata! Noi, anulînd aceste chestiuni, am făcut ca Statul să redevină proprietar pe terenurile sale, și, exploatîndu-le cu pricepere și patriotism, să scoată veniturile frumoase din ele.

Concesiunile de căi ferate particulare, de asemenea le-ați acordat numai la partidul d-voastră.

Când ați făcut asemenea acte, nu vă laudați cu ele! (Aplause).

Vă laudați că ați modificat codul de procedură civilă. Dar așa acum l-ați modificat, era mai bine să nu-l fi schimbat.

Ați votat o taxă școlară. Foarte frumos. Dar n-ați aplicat-o, și tot noi am pus-o în aplicare. Așa dar, în rezumat: unele le-ați votat dar nu le-ați aplicat, altele ați avut înțelegerea să le votați! (ilaritate, applause).

Di Ionescu ne mai vorbea de veterani și zice că Casa rurală e cauza agitației lor. Noi susținem că cea mai însemnată parte a răspunderii e a d-voastră, că partidul conservator, nu e ca un regiment, că nu are disciplină. Dar atunci cum lucrați, fără nici o unitate. Nu se cheamă un partid asociat în care fie-care face ce vrea. (Aplause).

Teoria d-voastră e prea comodă: pe de o parte agenții conservatori lucrează la înțelegerea veteranilor, și când îi prindem, partidul conservator se laudă și zice că „deprobă” lucrul. Dar presa d-voastră, de ce să serviți, fără a voi să luați și răspunderea?

Chestiunea veteranilor putea să ia proporțiuni mari, dacă înapoi ei se ascundeau chestiunea țărănească. Îmi aduc aminte că în câțiva timp, o persoană în curent cu bănele conservatorilor, mi-a spus că se va întâmpla în curând un eveniment însemnat. Deși am căutat să aflu nu puteam găsi de ce este vorba. Eram la Iași când am aflat că la 9, 10, 11 și 12 Maiu avea să se întrunească la București „congresul veteranilor”. Am chemat vre-o câțiva dintre ei și i-am întrebat ce vor? „Vrem să spunem Regelui păsurile noastre și să cerem să ni-se dea pământ”. Mai în urmă, când am aflat că instigatorii au pornit spre București din Teleorman, Dolj, Vaslui, etc. etc. etc. întregii de veterani, cu femei și copii, eram îngrijit. Am luat măsuri. Le-am arătat veteranilor că cei cari caută să le speculeze bună credința, îi înșală promițându-le pământ, și o să-i dăm pe mâna justiției. Agentul conservator din Alexandria, căpitanul Anastasiu, a fost dat într-adevăr în judecată, închis, și acum își face osânda. Cei dela Craiova și alte părți au scăpat, căci Terzețul e un exemplu ajunge atâtea.

(Va urma).

NOUȚĂȚI.

ARAD, 23 Decembrie n. 1093.

— Știre personală D. Partenie Cosma directorul bancii Albina din Sibiu a fost ardat în Arad petrecând o zi ca oaspe al P. S. S. Episcopul Ioan I. Papp.

„Rescoală sângeroasă din oricinea încasării dărilor.” Citim în „Az Ujság”, noul ziar al ministrului președinte Tisza, sub titlul de sus, o știre, pe care o reproducem din curvint în urvint:

„Comuna Dobra, comitatul Bihorul a fost erit teatrul unei răscoală sângeroase din pricina încasării dărilor com. male. Incidentul s'a sfârșit prin măcelărirea selba de două geandarmi, de cătră românii. Venirea notarului în comună, care a adus cu sine două geandarmi (Suspecti N. R.) a cauzat evidentă iritație, pentru-că bietul popor, căruia obstrucționistii îi predică înereu ilegalitatea încasării dărilor, nu știe face deosebire între dare de stat și dare comunală (Tare ne temem că n'o fi tocmai așa. N. R.) Discutau aprinși țeranii înmarea nedreptate” ce li-se face. Intr'astea a un birț s'a iscat o bătaie între doi țeranii români. Cel mai slab a recurs la ajutorul geandarmilor, cari s'au și prezentat în fața locului. Când au intrat geandarmii în birț, celalalt, un român puternic, a aplicat o lovitură asupra geandarmului, la ce soțul acestuia l'a rânit pe român. (Intelegem! N. R.) La asta s'au adunat o mulțime de oameni, cari s'au pus pe geandarmi și i-a bătut în mod cumplit. A luat dela dînșii și armele. Notarul și un geandarm în fine le-a succes a scăpa cu fuga, dar pe celalalt l'au lăsat lat la pământ, credeau că-l mort. Celalalt geandarm intr'astea a căutat scăpare la o cărcumă, dar n'a fost primit, pe urmă a fugit la fabrica de lemne, unde l'au ascuns. Românii însă au auzit că a fugit la fabrică și s'au strâns în giurul fabricii. Au închis fabrica din toate părțile și au tras clopotele în dungă. Personalul fabricii era din vre-o 80 inși, iar românii de afară peste 200. Arme cei

din fabrică abea aveau, iar comunicația cu altă comună era închisă de români. Cu mare greutate au putut telefona biroulul din Ceica meghară, care a concentrat imediat geandarmierie la Dobra. Era pe inserate deja când aceștia — vre-o 20 la număr — au ajuns în comună, spre noroc, înainte de a fi putut românii după o bombardare de 3—4 ceasuri, străbate în fabrică. Geandarmii au înprăștiat poporul...”

Suntem în adevăr curioși să știm, ce va ieși d'aci, căci am fi dispuși a face rămășag și iar e vorba de vre o nedreptățire și brutalizare a bietului popor, care n'are obicei a-și face niciaz de flori de cuc. De un lucru însă putem fi asigurați: ori-ce infamie va fi la mijloc, poporul va trage scurta.

— Osândit. Di Dr. Cassiu Maniu a fost astă primăvară osândit la un an temniță de stat pentru un articol apărut în ziarul „Tribuna” din Sibiu. Contra sentinței s'a dat recurs la Curia reg. din Budapesta. În 16 Decembrie n. Curia a respins recursul aprobând sentința tribunalului.

— Ce face bēntura...? Șusterul Strikk. nu s'ar putea zice că e membru în vre-o ligă antiutilitară. Când bea, nu știe alege în cuvinte și, ca ori-ce muncitor ce se respectă, înjură mai ales poliția. Dar nici persoana Măiestrii Sale n'a prea cruțat-o mai deună-zi, pentru-că era în credința, că pe fie-care polițist M. Sa îl numește. Tribunalul l'a osândit pentru lesă majestate la două luni temniță. Tabla, unde șusterul își apelează osinda, erit s'a ocupat de afacerea aceasta. Acusatul a negat, că dînsul, soldat fiind, să fi voit a insulta pe împăratul, altfel a recunoscut, că în stare de beție, cam are obiceiul a da friu liber engetelor... S'a mai laudat și cu aceea că pe dînsul mereu îl închid, însă numai pentru-că în temniță le place de munca lui. Tabla a ignorat aceste puternice argumente și cu privire la recidive, a urcat osinda la 4 luni temniță.

— Amintirea lui Herder. „Berliner Tagblatt” serie că din incidental cenzurului morții lui Herder, în Berlin s'a constituit o societate care-l poartă numele, sub preșidiul ministrului de culte Studt. Scopul societății e a promova o direcție literară în spiritul lui Herder.

— Invențiunea unui român. Cefim în „Poporul Român”: Un Român cu numele Nicolae Demetrovici din Bocșa a aflat o pânză care dacă o pui în fața unei lumini s'au lămpi, lumina devine de trei ori mai puternică. A mai aflat acest domn un fel de materie, cu care se pot face tot felul de picturi pe sticlă, cari es cu mult mai frumoase ca cele de până acum. Invențiunile sale le-a expus la Budapesta, unde a primit gratis dela fabrica Ganz și lumina electrică pentru-că să facă experimentele necesare. A cerut și obținut patentă pe cari le duce la expoziția internațională din St. Louis (America), care se va deschide în anul viitor.

— Chestiare formii Căendarului. „Politische Correspondenz” arată că „Ekklesiastiki Alithia”, organul patriarhului ecumenic, a publicat pe scurt răspunsurile bisericilor ortodoxe (a Rusiei, a Ierusalimului, a Greciei, a României, a Serbiei și a Muntenegrului).

E vorba de răspunsurile date la întrebarea pusă de patriarhul Ioachim al III-lea asupra unirei bisericilor creștine.

Rusia e pentru apropierea bisericilor ortodoxe autocefale, cu toate greutățile separațiilor în state deosebite. Nu crede că e de nevoie o apropiere de biserica protestantă și de cea catolică, dar de măsuri contra răpirei atâtor de la biserica ortodoxă. Numai față de biserica anglicană crede că s'ar putea avea altă purtare, de oare-ce aceasta umblă după proselitism între ortodoxi. Despre reforma calendarului arată că nu s'a pronunțat comisiunea numită sub Alexandru al III-lea.

Biserica Ierusalimului e contra apropierei de catolicism, dar pentru cea de anglicanism și catolicism vechiu. E pentru un calendar științific.

Biserica grecească e contra apropierei de catolic și chiar contra catolicilor vechi. Reforma calendarului să se facă numai când toate bisericile ortodoxe se vor înțelege între ele.

Biserica României e de asemenea contra apropierei de catolic și protestant. E contra și a schimbării calendarului. Căci s'ar turbura conștiința poporului, atingându-se hotărâri vechi de sute de ani.

Biserica sârbăască e pentru apropierea de catolicii vechi. Reforma calendarului e de dorit, dar nici calendarul gregorian nu e exact.

Biserica Muntenegrului e de același păreri ca ale Rusiei.

— O poemă inedită a lui Mommsen. Ilustrul filolog Theodor Gompertz a dat asupra lui Mommsen un detaliu curios și inedit: „Nimic nu era mai contra lui de cât sovinișmul! Poporul german zdrobise pe agresorul său, moștenitorul numelui detestat al lui Napoleon, peste tot răsunau strigăte de veselie. Dar Mommsen nu se bucura; o preocupățiune tristă îl importuna.

„El întrevedea viitorul cu tristețe. Ideea că două națiuni civilizațoare au fost atât de mult timp inimice îl înspăimânta și pe încet luă în spiritul său o intensitate așa de mare, că îndată după ce a primit noutatea de la Sedan, impresionat, el scrie o poemă, care a fost cunoscută numai de a micii săi intimi în acea epocă.”

Poema în chestiune n'a fost nici odată publicată, căci ea a rămas între hârtiile lui Mommsen.

— Opt sute de mii coroane pentru scopuri filantropice. Se telegrafează din Viena: Wilhelm Lukan, sub-directorul băncii Austro-Ungare, care a murit în 1900, a lăsat opt sute de mii coroane pentru scopuri filantropice. Jumătate din veniul fondului vor primi studenții liceali săraci din Viena, iar cealaltă jumătate servitorii săraci și neputincioși.

— Tun refuzat. În zilele trecute trebuia să ia în primire o comisiune a marinei de război tunul și tunuriile fregatei Badenberg, care au fost pregătite în fabrica Scoda, de lângă Pilsen (Bohemia). Comisia a încercat tunurile pe câmpul de tir al fabricii. Tunul și un tun, cari au rezistat probei, a fost luat în primire, dar celalalt tun, cu calibrul de douăzeci și patru centimetri, a fost refuzat, căci s'a observat vătămări în țeava tunului, ceea-ce provine dela puțină rezistență a materiei din care e făcut. Astfel înarmarea fregatei Badenberg a suferit întârziere. Acest lucru ar trebui să-i facă grijă ministrului de război, căci ar trebui să recunoască, cum-că o mare putere nu poate să se ducă de nas de o fabrică privată. Aceasta arată și cazul de față. Dar, dacă în monarhie ar mai fi o fabrică de tunuri cu calibrul mai mare, sigur, că și fabrica Scoda s'ar sili a face tunuri mai bune și nu de acele, cari crapă după probă. Apoi sigur că neglijența fabricii e cauza stricăciunii tunului și așa ar trebui, ca o fabrică, cărei ministerul îi încredințează facerea tunurilor și care ia milioane dela monarhie, să își îndeplinească mai bine datoria.

— Chamberlain. Eata cum apreciază „Le Temps” victoriile lui Chamberlain: „Trebuie, în adevăr, ca idolatria mulțimei pentru di Chamberlain să fie foarte mare dacă a făcut să triumfe la Dulwich un candidat ca Dr. Harris. Acest om politic, în adevăr are împreună cu Dr. Jameson, o parte mare de răspundere în atentatul făcut contra Transvaalului și contra dreptului ginților în 1895. El a organizat complotul, el a pregătit lovitura, el a publicat în Times telegramele false între cari cea presupusă că din partea femeilor și copiilor anglo-saxonii din Iohannesburg cătră frații din patria mamă. Cu Dr. Harris a triumfat cauza imperialismului agresiv, cucuritor, anexionist cu ori-ce preț și prin toate mijloacele și cauza protecționismului, a privilegiului, a reacțiunii economice”. Apoi arată că de-o parte, contra lui Chamberlain, se află tot ce are Anglia mai competent: economiștii până la unul, liberalii împăcați între ei, tot statul-major intelectual al unionismului și conservatismului, marea majoritate a capilor industriei și afacerilor, toate spiritelor pătrunse de binefacerea cooperățiunii, fie și internațională, și nelini-țiți de primejdiile antagonismului sistematic, chiar între popoare, toate cadrele trades-unionismului și ale proletariatului organizat. Și de cealaltă parte în juru: personalități magnetice a unui conducător de oameni, prietenii lui, odinioară radicali și liberi schimbisti extremi, acum conservatori, imperialiști și protecționisti, majoritatea partidului Tory (conservator), fericită de a vedea pe un fruntaș al revoluției desfășurând opera lui Cobden Peel și Gladstone... apoi mulțimea astrasă de schimbarea în sine.

Iar ca încheiere! „Și totu: pare a arăta, că în această luptă, în aparență ne-

egală, Chamberlain — mulțămă influenței lui personale și spriginului ascuns al „binetului” Balfour — va învinge împotriva tradițiilor și inteligenței Engliterei”.

— Fecioara de Orleans pusă între sfinți. Se scrie din Paris: D'n Roma se telegrafează, că Papa a decretat punerea între sfinți a fecioarei de Orleans, Jeana d'Arc. În decretul acesta Papa recunoaște virtuțile Jeanei d'Arc. Congregațiunea riturilor va începe pregătirile serbărilor, ce se vor ținea la cetirea decretului Cardinalul Ferata, președintele congregațiunii, va fi numi de șef al serbărilor și va conduce în persoană serbarea.

— † Gavriil Musicescu. „Drapelul” scrie:

Bine cunoscutul compositor și armonisator de melodii naționale și bisericesti, director al Conservatorului din Iași și dirigentul corului Metropolitan — precum ni-se depeșează — a încetat erit, Lunt din viață după grele suferințe. Fiind defunctul membru onorar al Reuniunii noastre de cântări, a luat comitetul încă erit seara dispozițiunii pentru a depune o coroană pe sicriul mult regretatului compositor. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată.

— Nici o damă care are zestre de un milion nu poate cere giuvaericele mai frumoase, ca acele dela Farkas-Streicher, Tököl-tér, casa băilor Katalin (Opre), lângă biserica română, Arad; aci să aflu un mare asortiment de giuvaericele de aur și argint, cu prețuri foarte moderate. Intrare separată pe piața Tököl. Aci se pot comanda supt prețuri tare moderate cadourile de Crăciun și anul-nou, din aur și argint de China.

Acum e ocazia! Cine vrea să cumpere obiecte pentru cadouri de Crăciun și Anul-nou, să nu scape ocazia de a cumpăra foarte ieftin la prăvălia lui Nádler Lajos, în Arad, Andrassy-tér 16.

— Schimbare de local. Renumitul dentist Morgenstern Gyula și a strămutat locuința de ordinație (tragerea de măsele, plombare, măsele singuratic șire de dinți, coroană de dinți de aur măsele cu rădăcini etc.) în Arad, piața Andrassy Nr. 15.

Cea mai nestrăicătoasă cremă pentru înfrumșetarea tenului e crema de flori de liliac, un borean costă 1 cor.

Pudra de flori de liliac 1 cutie 1 cor.

Săpun de flori de liliac bucata 70 fil.

Pasta funo 2 cor.

Pudra Iuno 2 cor.

— Mijloc sigur contra durerilor de stomac, a sgârciturilor și a catarurilor de stomac, contra boalelor învechite de stomac și contra lipsei poștei de mâncare, pe urmă un mijloc sigur purgativ fără dureri: e ceaiul întăritor de stomac al farmacistului Kossuth. O cutie de probă 1 cor. 20 fil., o cutie de probă 2 cor.

— Contra guturaiului, tusei, răgușelei, flegmei și a afecțiunilor laringilor are un efect miraculos pastilele de pept Senega. Se pot găsi în farmacia „Verg-Maria” alui Kossuth, în Arad, Piața Boross-Beni 150 (casa Dengli)

Red. respons. Ioan Russu Șirlanu.
Editor Aurel Popovici-Bărelanu.

INSERȚIUNI ȘI RECLAME.

Cumpărare de cafeenea.

Am onoare a aduce la cunoștința on. public că splendid și cu tot confortul arangiata

Cafeenea „Japonia”

din colțul străzuit Szt.-László și a calei Archiducele Iosif am

cumpărat-o

și principala mea silință este, să satisfac încât numai e posibil pe oaspeții localului meu. În cafeenea mea se vor servi beuturi de cafeenea de prima calitate, rog prin urmare pe on. public să binevoiască a mă distinge cu prețiosul său sprigin

Cu distinsă stimă
MOLNÁR ZSIGMOND,
cafeegiu.

Tirgul de Crăciun își ia începutul în
Magazinul de modă alui Singer Sándor.
ARAD, ANDRÁSSY-tér 20.

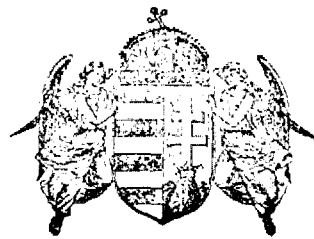
Cu prețuri foarte reduse ajung la vânzare: diferite pânze de lână și de spălat, flanel, catifea de spălat, rufării gata pentru femei și bărbați, șurțe, albe, negre și colorate, batiste, pânzetură și fețe de mese.

BLOUSE ȘI LINGERII.

Magazinul lui Singer Sándor, Piața Andrassy-tér 20.

87 7-

Premiat cu medalia cea mare milenară la expoziția din Budapesta în 1896.

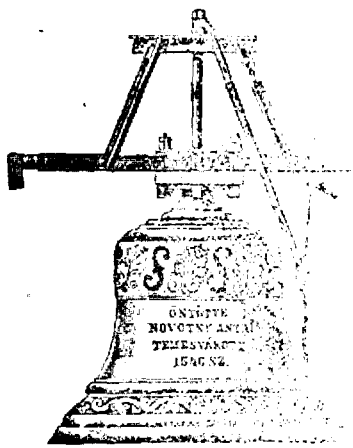

Turnătoră de clopote și de metal

a lui

Antoniu Novotny

în Timișoara-Fabric.

Se recomandă spre pregătirea clopotelor nouș, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adiustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori ce parte îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine, inventate și mai de multe ori premiate, cari sunt provezute în partea superioară — ca violina — cu găuri după figura și pentru aceea au un ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrație mai voluminoasă decât cele de sistem vechiu. așa că un clopot patentat de 327 kg. este egal în ton unui clopot de 408 kg. patent după sistemul vechiu.

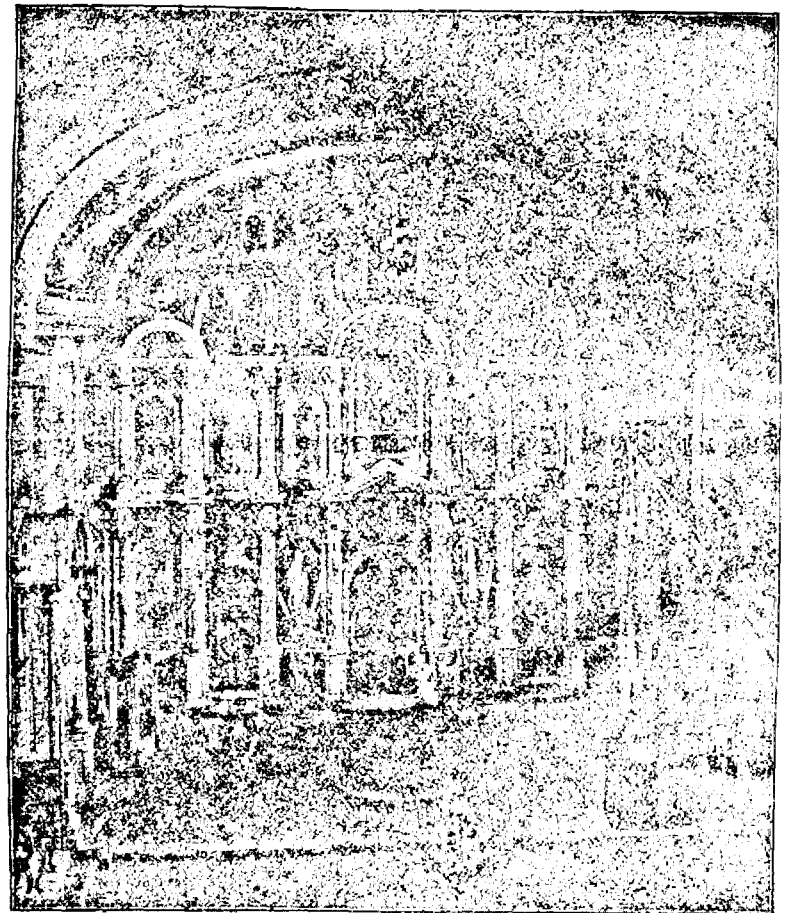
Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut, — ca și spre turnarea de toace de metal.

Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-caranturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

1035 20-52

Ioan Cotîrla și fiul,
 atelier de sculptura, tîmplarie și strugarie.
 Oravța-romana.

Aranjament complet pentru efeptuire de iconostase (tîmple), tronuri, jețuri, strane, chivoturi, răpizi și ori-ce alte lucrări de lemnărie în bisericile noastre de rit oriental. Schițare și efeptuire de planuri după comande, mobile și tot felul de instrumente de școală, bănci, table, catedre, mașini de socotit etc.

Prețuri moderate. — Garanță desăvîrșită.
 La cerere atestate despre rezultate de până acum. 867 — 29

MARE TIRG DE CRĂCIUN.

Obiecte de lux. — Articole de argint China. — Jucărele.

„Jucărele din Bartfa“ confecțiuni indigene în mare asortiment.

Prețuri solide.

Serviciu solid.

Cu distincă stimă

Zimmermann și Eisele.

Arad, Strada Weitzner János în colț, la „Papagalul verde“.

72 1-4